

Амбасадор Шумахер о повратку у централну Босну

Виши замјеник високог представника Ханс Шумахер са задовољством истиче недавни повратак бошњачких породица у село Гаћице, који је протекао без проблема, и очекује да ће се овај процес, као што је договорено, наставити након избора.

Амбасадор Шумахер наглашава да избјеглице и расељена лица босански Хрвати уживају исто право на повратак. Ово право је загарантовано свим грађанима Босне и Херцеговине према Анексу 7 Дејтонског мировног споразума, и међународна заједница у потпуности подржава ову одредбу.

Поново наглашавајући ову обавезу, амбасадор Шумахер изражава своју забринутост у вези са тврдњама листа “Слободна БиХ” у броју од 9. септембра. Он сматра да се у чланку који је у питању искривљују чињенични докази са очигледним циљем ширења страха и пометње међу босанским Хрватима како би их се спријечило да се врате у централну Босну.

Иако је тачно да се у општине Травник и Нови Травник вратило више Бошњака него босанских Хрвата, није тачно да је Хрватима повратницима ускраћена политичка и материјална помоћ од међународних организација. У селима Турбе и Булићи, на примјер, у која се вратило 166 породица босанских Хрвата, 150 њихових кућа је обновљено из међународних фондова. Такође, супротно тврдњи из поменутог чланка да су у Себешићу повучена средства за куће босанских Хрвата, UMCOR управо у овом тренутку обнавља куће босанских Хрвата у том мјесту, док је ЕСНО обећао даљу помоћ. Још један примјер: сама Европска унија тренутно финансира обнову 660 кућа у централној Босни, од којих 490 припада босанским Хрватима.

Што се тиче безбједности повратника босанских Хрвата који се враћају у то подручје, амбасадор Шумахер је изузетно забринут

у вези са осам случајева убиства у Травнику. Он је у више наврата позивао локалне полицијске власти и IPTF да учине све што је у њиховој моћи да ријеше те случајеве и пронађу починиоце. У овом тренутку истраге су још у току, тако да нема доказа да су убиства повезана с повратком. Замјеник високог представника сматра да су тврдње којима се сугерише да таква повезаност постоји злонамјерне пошто се њима само шири страх међу потенцијалним повратницима. Међународна заједница напорно ради и остаје и даље опредјељена за стварање безбједног окружења, чији је неопходан дио заједничка полиција.

Горе наведене чињенице показују да босански Хрвати тамо гдје се враћају имају међународну политичку подршку и материјалну помоћ. Амбасадор Шумахер би у том контексту желио да пренесе свој утисак да вође босанских Хрвата често износе неосноване разлоге како би се спријечио повратак, који амбасадора наводе да помисли да они у ствари не желе да се њихов народ врати. Он је у овом смислу рекао двојци званичника босанских Хрвата да се чини да Хрвати очекују да им се повратак “сервира на сребрном пладњу”, уз обезбјеђење потпуно обновљених и намјештених кућа, радних мјеста и појединачне заштите за повратнике. У идеалном свијету, ово би требало да буде случај, али није у моћи међународне заједнице да сама створи такве услове. За то је међународној заједници потребна сарадња локалних власти и непристрасни извјештаји штампе, у којима се о условима повратка информше на објективан начин.

Амбасадор се нада да ће вође које ће доћи на власт захваљујући гласовима на изборима који ће бити одржани овог викенда бити свјесни своје обавезе да сарађују с међународном заједницом и помогну својим избјеглицама и расељеним лицима да се врате. Међународна заједница, са своје стране, планира разне пројекте и иницијативе у циљу подршке повратку након избора. На примјер, конференције о повратку ће бити одржане у Централнобосанском и Херцеговачко-неретванском кантону како би локалне власти, страначке вође и невладине организације

направили преглед стања и размотрили конкретне пројекте повратка.